

พระราชกฤษฎีกา

ตั้งอำเภอนามน อำเภอพระยืน อำเภอหนองบัวระเหว อำเภอบ้านเหลื่อม
อำเภอจะนะ อำเภอหนองหงส์ อำเภอนาโพธิ์ อำเภอเกาะยาว
อำเภอแกดำ อำเภอสระโบสถ์ อำเภอโนนคูณ อำเภอควนโดน
อำเภอไชยวาน อำเภอหนองแสง และอำเภอตาลสุม

พ.ศ. ๒๕๓๐.

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งอำเภอเพิ่มขึ้นในท้องที่บางจังหวัด เพื่อ
ประโยชน์แก่การปกครองและความสะดวกของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๕๖ วรรคสอง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอ นามน อำเภอพระย่น อำเภอหนองบัวระเหว อำเภอบ้านเหลื่อม อำเภอจะนะ อำเภอหนองหงส์ อำเภอนาโพธิ์ อำเภอเกาะยาว อำเภอแกด้า อำเภอสระโบสถ์ อำเภอโนนคูณ อำเภอควนโดน อำเภอไชยวาน อำเภอหนองแสง และอำเภอตาลสุม พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตั้งกิ่งอำเภอดังต่อไปนี้เป็นอำเภอ คือ

- (๑) กิ่งอำเภอนามน อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นอำเภอนามน
- (๒) กิ่งอำเภอพระย่น อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เป็นอำเภอพระย่น
- (๓) กิ่งอำเภอหนองบัวระเหว อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ เป็นอำเภอหนองบัวระเหว
- (๔) กิ่งอำเภอบ้านเหลื่อม อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา เป็นอำเภอบ้านเหลื่อม

- (๕) กิ่งอำเภอจะแนะ อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส
เป็นอำเภอจะแนะ
- (๖) กิ่งอำเภอหนองหงส์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัด
บุรีรัมย์ เป็นอำเภอหนองหงส์
- (๗) กิ่งอำเภอนาโพธิ์ อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
เป็นอำเภอนาโพธิ์
- (๘) กิ่งอำเภอเกาะยาว อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา
เป็นอำเภอเกาะยาว
- (๙) กิ่งอำเภอแกด้า อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัด
มหาสารคาม เป็นอำเภอแกด้า
- (๑๐) กิ่งอำเภอสระโบสถ์ อำเภอโคกสำโรง จังหวัด
ลพบุรี เป็นอำเภอสระโบสถ์
- (๑๑) กิ่งอำเภอโนนคูณ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัด
ศรีสะเกษ เป็นอำเภอโนนคูณ
- (๑๒) กิ่งอำเภอควนโดน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล
เป็นอำเภอควนโดน
- (๑๓) กิ่งอำเภอไชยวาน อำเภอหนองหาน จังหวัด
อุดรธานี เป็นอำเภอไชยวาน
- (๑๔) กิ่งอำเภอหนองแสง อำเภอกุมภวาปี จังหวัด
อุดรธานี เป็นอำเภอหนองแสง
- (๑๕) กิ่งอำเภอตาลสุ่ม อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัด
อุบลราชธานี เป็นอำเภอตาลสุ่ม

มาตรา ๔ ให้อำเภอที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๓ มีเขตตามเขตกิ่งอำเภอเดิม แยกออกจากเขตอำเภอที่กิ่งอำเภอนั้นเคยอยู่ในเขตปกครอง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิถสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่กิ่งอำเภอนามน อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ กิ่งอำเภอพระยืน อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น กิ่งอำเภอหนองบัวระเหว อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ กิ่งอำเภอบ้านเหลื่อม อำเภอกง จังหวัดนครราชสีมา กิ่งอำเภอจะนะ อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส กิ่งอำเภอหนองหงส์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ กิ่งอำเภอนาโพธิ์ อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ กิ่งอำเภอเกาะยาว อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา กิ่งอำเภอแกดำ อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม กิ่งอำเภอสระโบสถ์ อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี กิ่งอำเภอโนนคูณ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ กิ่งอำเภอควนโดน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล กิ่งอำเภอไชยวาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี กิ่งอำเภอหนองแสง อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี และกิ่งอำเภอตาลสุม อำเภอพิบูลย์รักษ์ จังหวัดอุบลราชธานี มีท้องที่กว้างขวาง มีชุมชน และชุมนุมการค้าหนาแน่น มีสภาพเจริญขึ้นกว่าเดิมมาก สมควรยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอ เพื่อประโยชน์แก่การปกครองการให้บริการของรัฐและความสะดวกของประชาชน และส่งเสริมท้องที่ให้เจริญยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้